

requires new scientific approaches for creation of mechanisms of embodiment of idea of education for the balanced development.

Key words: system crisis, technogenic civilization, humanism paradigm of education, personality, theory of cognition and transformation of reality, essence of man.

Стаття надійшла до редакції 09.04.2012 р.

Прийнято до друку 29.06.2012 р.

УДК 378:147.016:81'243

Н. А. Сура

**ТЕКСТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ
ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У
ТЕХНІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ**

Зміст освіти є однією з основних дидактичних категорій та багаторівневою педагогічною моделлю соціального замовлення, що представляє в предметі дидактики змістовний бік навчання [17].

Саме змістом визначено рівень якості освіти в технічних університетах, який має бути прогностичним, ураховувати останні науково-технічні досягнення, тенденції розвитку сучасного виробництва, вимоги, що склалися, і майбутні до рівня професійної іншомовної підготовки майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій з боку суспільства та самої системи освіти.

У низці теоретико-методологічних досліджень трапляються визначення, що тлумачать концепцію якості як відповідність цілям освіти.

Перша група дослідників у своєму трактуванні якості освіти орієнтована на відповідність очікуванням і потребам особистості та суспільства (Т. Шамова, Т. Давиденко, Г. Шибанова [19]; С. Шишов, В. Кальней [20]). При цьому якість освіти визначається за сукупністю показників результативності та стану процесу освіти (зміст освіти, форми й методи навчання, матеріально-технічна база, кадровий склад тощо).

Друга група спирається на сформований рівень знань, умінь, навичок і соціально значущі якості особистості (О. Бондаревська [4], Л. Санкін, С. Вікторенкова [8]; О. Дворникова, Л. Редько [18]). Параметрами якості освіти є соціально-педагогічні характеристики (цілі, технології, умови, особистісний розвиток).

Третя група акцентує увагу на відповідності сукупності властивостей освітнього процесу та його результату вимогам стандарту,

соціальним нормам суспільства, особистості (В. Байденко [1], А. Субетто [16]).

Четверта група розглядає як критерій відповідність результату цілям освіти, спрогнозованим на зону потенційного розвитку особистості (В. Панасюк [12]; В. Полонський [13]; М. Поташник [14]). Якість освіти розглядають як сукупність характеристик освіченості випускника.

П'ята група виділяє здатність освітньої установи задовольняти встановлені та прогнозовані потреби (Г. Бордовський [5], Г. Ільїн [9]). Якість освіти тут розуміється як властивість, що зумовлює здатність освітньої установи задовольняти запити споживачів різних рівнів.

Провідний компонент предмета «Іноземна мова», його основний блок – способи діяльності, тобто деякі вміння й навички, які мають бути міцно засвоєні студентами до рівня їх вільного вживання [17].

Отже, інформація, яку повинні отримати майбутні фахівці з інформаційно-комунікаційних технологій при вивченні іноземної мови, зводиться до знань, навичок і вмінь для здійснення мовленнєвої (текстової) діяльності в різних сферах іншомовного професійного спілкування.

Мета статті – проаналізувати зміст професійної іншомовної підготовки майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій у технічних університетах на основі текстової діяльності.

З метою конкретизації знань, навичок і вмінь, необхідних майбутнім фахівцям з інформаційно-комунікаційних технологій для сприйняття й виробництва текстів іноземною мовою в різних сферах їхньої майбутньої професійної діяльності, слід проаналізувати зміст навчання іноземної мови на мікрорівні навчального матеріалу, опрідметненою формою якого є текст як продукт і об'єкт мовленнєвої (текстової) діяльності.

Текстова діяльність (ТД), як і будь-яка інша, здійснюється за допомогою засобів і способів, що співвідносяться з її предметом [2].

Засобами текстової діяльності є мовна система – орієнтовна основа для формування текстової діяльності, а як спосіб текстової діяльності – дія з організації текстових (комунікативно-пізнавальних) програм [Там само].

Предметом ТД є інтенція, комунікативний намір, а продуктом – умовивід у процесі інтерпретації, сприйняття тексту й сам текст у процесі його творення [7].

Результат ТД виражається в здійсненні «смыслового контакту» [7]: розумінні смыслового змісту при сприйнятті й реакції партнера з комунікації при творенні тексту.

ТД – це насамперед розв'язання емоційного й розумового завдання, а вже потім лінгвістичного, оскільки основна її функція – дія, регулювання, інформація за допомогою мови [7].

Тому ТД зумовлена соціально-психологічними чинниками й, стаючи складною формою діяльності, має ту ж психологічну структуру: мотив, мету, завдання, дії, операції.

Для того, щоб іншомовний текст став реальною й продуктивною основою навчання всіх видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, монолог, діалог, читання, письмо), важливо навчити студентів (майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій) різних операцій з матеріалами тексту, різноманітних маніпуляцій з різнохарактерними одиницями – реченням, надфразовою єдністю, субтекстом і текстом з урахуванням жанрових і стилістичних особливостей певного класу вихідного (зразкового) тексту, навичок і вмій диференціації, реконструювання, трансформації й конструювання мовних одиниць у вирішенні певного навчального завдання.

У зв'язку з цим доцільним є навчання майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій різних прийомів оперування з іншомовним текстом на передтекстовому, текстовому й післятекстовому етапах [11].

1. Передтекстовий етап

Прийоми оперування з матеріалом тексту й відповідні вправи на передтекстовому етапі призначені для диференціації мовних одиниць і мовленнєвих зразків, їх розпізнавання в тексті, тренування їх семантизації, опанування різними структурними матеріалами (словотворчими елементами, видо-часовими формами дієслова тощо) і мовної здогадки для формування навичок імовірнісного прогнозування.

Це – вправа на впізнавання слова за формальною ознакою; вправи на впізнавання слова за семантичною ознакою; вправи на автоматизацію впізнавання лексичних одиниць; вправи на розрізнення граматичних явищ; вправи на підстановку; трансформаційні вправи; вправи для навчання роботи із словниковою статтею; вправа на прогнозування змісту прочитаного; передтекстове орієнтування читача.

2. Текстовий етап містить: вправи на згортання тексту; вправи на цитування; вправи на реконструкцію тексту; вправи на перефразовування; вправи на виявлення авторського ставлення й оцінки в тексті; вправи на узагальнення матеріалу.

3. Післятекстовий етап містить: вправи на виявлення теми тексту; вправи, що використовують для виявлення ідеї; вправи на передачу сюжету; вправи на складання характеристики персонажів; вправи на оцінку ключових моментів тексту.

Серед чинників та умов ТД виділяють об'єктивні (зовнішні) і суб'єктивні (внутрішні) [7].

Зовнішні умови впливають на свідомість комуніканта (виробника або реципієнта тексту). До них належать: соціальні умови, просторові, часові особливості об'єкта й виду комунікації (зовнішня – внутрішня; усна – письмова; рецепція – продукція тексту); канал комунікації (пряма, телефоном, по радіо, по телебаченню та ін.).

Внутрішні умови залежать від психологічної структури певної комунікативної дії, досвіду, знань, умінь, інтересів, настанов комуніканта.

Умови ТД об'єднуються поняттям комунікативна (текстова) ситуація – сукупність конкретних екстралінгвальних інформативних чинників, що залучають людину до мовної комунікації та визначають її поведінку й у позиції мовця, і слухача [15].

Найважливішим чинником текстової діяльності є комунікативне завдання (КЗ), яке охоплює зовнішні екстралінгвальні умови текстової діяльності – комунікативну ситуацію (КС) та її цілі, – передбачуваний результат текстової діяльності й може бути визначене як необхідність зробити комунікативну дію для досягнення певної комунікативної мети за певних умов, що виникає з суспільних або особистісних потреб. КЗ є, таким чином, метою, що задана в конкретних умовах [10].

Якщо умови КЗ задані комунікативною ситуацією, то мета – комунікативним наміром (КН) – бажанням досягти певної мети, за допомогою певних інтенцій впливати на свідомість партнерів з комунікації й управляти їхньою поведінкою.

Відповідно до аспектів свідомості можна виділити два основні види КН: 1) повідомити інформацію партнерові – інформувати і 2) спонукати партнера до певної дії – активізувати. Крім того, можна здійснювати мовленнєву дію, щоб установити контакт з партнером або щось з'ясувати в нього. Тому виділяють КН, які з'ясовують і встановлюють контакти. Умови, чинники, цілі текстової діяльності відбито в її продукті – тексті [10].

Залежно від КН тексти поділяють на класи, які визначають їхню функцію в комунікації та стають закодованим інструментом дії на партнера: тексти, які інформують, активізують, з'ясовують і встановлюють контакти [10].

Постаючи в якості дії в складі ТД, мовленнєві вчинки конкретизують тип тексту, визначають його вид. Так, у тексті, що містить ділову інформацію («текст – ділова інформація»), можуть бути виділені такі види, як повідомлення, доповідь, опис, порівняння, доказ тощо. При цьому мовленнєві вчинки (МВ) можуть бути простими, що містять лише один вид, наприклад, «повідомити», або комплексними, що містять кілька видів. Так, категорія «аргументувати» має кілька видів МВ: повідомити, порівняти, довести та ін. Вид тексту при цьому може бути визначено за домінантним у ньому МВ.

У тексті МВ реалізується за допомогою спеціальних мовних (лексико-граматичних) засобів, об'єднаних у функціонально-комунікативні поля [10].

Оскільки актуальним усе ще залишається питання про критерії відбору іншомовних текстів для підготовки майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій, то ми вважаємо за доцільне розглянути його з позицій системно-діяльнісного підходу.

Критеріями з урахуванням оптимізації системи професійної іншомовної підготовки майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій у технічних університетах можуть бути такі:

1. Цілеспрямованість. Відібрані тексти повинні комплексно реалізувати цілі навчання іноземної мови в технічному ВНЗ: практичну, виховну, загальноосвітню, розвивальну й професійну.

2. Функціональність. Тексти повинні відповідати їхнім методичним функціям у системі навчання: презентації мовного матеріалу; навчання видів мовленнєвої діяльності (тексти для навчання говоріння в монологічній і діалогічній формах, для навчання аудіювання з повним охопленням змісту або з охопленням загального змісту, для навчання читання в його різновидах – детального, ознайомлювального, пошукового, переглядового, для навчання письма); стимулювання дискусії; тексти-моделі вирішення комунікативних завдань тощо, тобто відображати зміст навчання.

3. Країнознавча актуальність та адекватність. Тексти повинні передавати й навчати передавання інформації й про країну мови, що вивчається, і про рідну країну. При цьому тексти, що відображають культуру країни мови, що вивчається, повинні в якості свого змісту мати функціональну інформацію, а саме: предмет навчального, професійного, культурного й побутового спілкування, а як коментар – фонову інформацію, тобто відомості про норми й традиції спілкування.

4. Адаптивність. Тексти повинні відповідати рівню знань, навичок і вмінь студентів цього етапу навчання. До параметрів, за якими визначають адаптивність тексту, можна зарахувати: мовленнєву форму (опис, розповідь, роздум тощо); тему, зміст, мовний матеріал, композицію (логіко-семантичну схему); архітектуру (зовнішнє оформлення) та обсяг тексту. Так, розповідь є найбільш легкою й цікавою формою для студентів з композиції та архітектури (початок події – розвиток події – кінець). Крім того, критерій адаптивності передбачає й спирання на вміння, вироблені в студентів у процесі вивчення рідної та іноземної мови в школі: знайомство з мовленнєвими формами, робота з текстом, уміння в рецепції й виробництві текстів (ТД) тощо.

5. Мотивація й стимулювання навчальної діяльності студентів. Відібрані тексти повинні викликати в студентів інтерес і бути мотивованими в плані:

- інтелектуальних потреб та інтересів тих, кого навчають;
- прагматичних інтересів і потреб студентів. Студенти повинні відчувати, що пропонований їм матеріал буде необхідний для спілкування в різних сферах їхньої майбутньої професійної діяльності – соціальна мотивація;
- естетичних та емоційних потреб і інтересів студентів. Робота з матеріалом повинна давати студентам відчуття радості й задоволення, відповідати їхнім естетичним смакам – емоційна мотивація [3].

Текстова діяльність у контексті оптимізації професійної іншомовної підготовки майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій проходить за певним планом, який може бути названий текстовою програмою, що відображає етапи вирішення комунікативного завдання та ієрархічно організовану смислову структуру тексту.

Текстова програма (ТП) містить такі елементи [3]:

1. Орієнтування – ознайомлення з КЗ та його «привласнення».

Орієнтувальний етап ТД передбачає ознайомлення з комунікативним завданням – цим детермінованим чинником, що визначає всю стратегію текстової діяльності. Він передбачає: ознайомлення з комунікативною (текстовою) ситуацією, умовами здійснення ТД (визначення партнерів з комунікації, їхнього соціального статусу, знань, умінь лінгвістичної та комунікативної компетенції партнерів, місця, часу, каналу комунікації тощо); визначення КН; визначення предмета текстової діяльності, який в індивідуальній свідомості представлено у вигляді теми або проблеми, що вирішується в процесі ТД; визначення класу тексту, вирішення КЗ, що є результатом; визначення планованої вербальної реакції партнера зі спілкування.

2. Планування – складання комунікативного плану реалізації тексту, вирішення КЗ.

Планувальний етап ТД містить розробку комунікативного плану (рецептивного або продуктивного). Основним моментом на цьому рівні є визначення послідовності розташування матеріалу в тексті, його композиційної схеми, за допомогою якої реалізується КН продуцента.

Отже, саме КН є детермінантою при відборі лексико-граматичного матеріалу тексту. Цей процес може бути названий структуралізацією матеріалу, яка відбувається на основі мовленнєвого вчинку, що визначає вид тексту.

Процес структуралізації матеріалу здійснюється в тісному зв'язку з процесом тематизації [7], що включає розкриття теми тексту: виділення смислового ядра, основної думки тексту, що виражається в заголовку, ключових словах, ключовому реченні або надфразовій єдності. Усередині теми можуть бути виділені підтеми, які мають так звані тематичні ланцюжки.

Тематичний ланцюжок починається з основного слова-позначення предмета або явища, і до нього долучаються слова й сполучення, що мають з ключовим словом семантичний і (або) функціональний зв'язок.

У комунікативному (текстовому) плані, таким чином, ураховується смислова, комунікативна й структурна цілісність тексту.

Текстовий план може складатися з кількох частин, які становлять організацію окремих відрізків тексту, оскільки сам текст може визначатися кількома КН, один з яких буде домінуючим. Це домінуючий КН і визначає композиційну структуру тексту.

Підсумком цієї стадії здійснення ТД буде внутрішня програма тексту (текстова програма) – фіксація макроструктури тексту та елементів, що до неї входять, яка має бути екстеріоризована, переведена в зовнішній план усного або писемного мовлення.

3. Реалізація – формулювання тексту при творенні або розумінні й переробка змісту тексту при його сприйнятті.

Реалізаційний етап полягає у звуковій реалізації тексту та його лексико-граматичному оформленні відповідно до норм цієї мови при творенні тексту й розумінні та переробці (інтерпретації) його змісту при рецепції.

Виняткова складність цієї стадії полягає в широкому обсязі оперативної пам'яті й наявності складної системи «стратегій» реалізації КЗ. Це вимагає не лише складання текстової програми, але й здійснення постійного контролю (4-й етап – контроль розв'язання КЗ) за протіканням компонентів вислову та вибору потрібних мовленнєвих компонентів з багатьох альтернатив.

4. Контроль розв'язання КЗ.

Усі елементи текстової програми (ТП) закладені в продукті ТД – тексті, тому текст є інформативною одиницею й у системному, і в діяльнісному плані.

Отже, ґрунтуючись на аналізі текстової діяльності, нам видається можливим конкретизувати ті знання, навички й уміння, якими повинні оволодіти майбутні фахівці з інформаційно-комунікаційних технологій з метою здійснення ефективної іншомовної комунікації в різних сферах їхньої майбутньої професійної діяльності.

Вони можуть бути зведені до таких знань, навичок і вмінь:

Знання:

- словника, необхідного для реалізації предмета (теми, проблеми) діяльності, що містить відомості про значення й уживання слів, їх граматичні й семантичні варіанти, вільне оперування словом у відриві від контексту, тому що чим більше число альтернатив має у своєму розпорядженні реципієнт, який тлумачить словник, ізольований від контексту, тим більш усвідомленою буде мотивація, що лежить в основі використання того або того слова;
- лексико-граматичних засобів, необхідних для реалізації певного мовленнєвого вчинку (комунікативного прийому) – функціонально-комунікативних полів;
- про різні предмети комунікації – предметні знання;
- змістовно-композиційні знання – знання про організацію текстів різних класів, видів і підвидів та їхньої специфіки;
- комунікативно-лінгвістичні знання – знання основних процесів комунікації, таких понять, як КЗ, КН, МВ тощо;
- метамовні знання: жести, міміка, демонстраційні засоби;

- країнознавчі знання – «індикатори позамовленнєвого плану», щоб уникнути екстралінгвістичної інтерференції в процесі текстової діяльності;

- лінгвістичні знання – знання системи лексичних, граматичних і фонетичних понять та схем їх поєднань;

- операційні знання – знання способів дії з лінгвістичними елементами й алгоритмів лінгвістичних операцій. Група знань, що утворює «лінгвістичну свідомість» і постає як контрольний механізм мовлення [3].

Навички:

- навчальні навички становлять операції, автоматизми, необхідні для розвитку мовленнєвих навичок і вмінь (навичка користування словником, ведення запису при прослуховуванні й читанні, у процесі підготовки професійного іншомовного висловлювання тощо) [3].

Уміння:

- навчальні вміння є автоматизованими компонентами навчальної діяльності: уміння звернутися до словника лише в тому випадку, якщо не допомагають інші засоби семантизації, уміння використовувати різні види й типи читання, уміння складати план, тези, конспектувати, виступати з повідомленнями, робити презентацію навчального матеріалу тощо) [3].

Розвиток навчальних знань, навичок і вмінь здійснюється в тісному зв'язку й у процесі розвитку лінгвістичних знань і мовленнєвих навичок і вмінь.

Проте сучасних фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій необхідно озброїти не лише спеціальними предметними знаннями, уміннями й навичками, але й їх методологічним ядром – знанням шляхів їх самостійного здобуття, на що також необхідно зробити акцент при визначенні змісту професійної іншомовної підготовки в технічних університетах.

Перспективи подальшого розвитку проблеми, що досліджується, полягають у розробці в контексті текстової діяльності експериментальної методики з формування професійної іншомовної комунікативної компетенції майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій з основних видів іншомовної мовленнєвої діяльності, таких як: аудіювання, читання, говоріння (монологічне й діалогічне мовлення), письмо, а також таких аспектів іноземної (англійського) мови, як вимова, лексика, граматики.

Список використаної літератури

1. Байденко В. И. Концептуальная модель государственных образовательных стандартов в компетентностном формате (дискуссионный вариант) : материалы ко второму заседанию методол. семинара / В. И. Байденко. – М.: Исследование проблем качества подготовки специалистов, 2004. – 20 с. **2. Бенедиктов Б. А.** Психология

овладения иностранными языками / Б. А. Бенедиктов. – Мн. : : Выш. шк., 1974. – 335 с. **3. Бердичевский А. Л.** Оптимизация обучения системы иностранному языку в педагогическом вузе : науч.-теор. пособие / А. Л. Бердичевский. – М. : Выш. шк., 1989. – 103 с. **4. Бондаревская Е. В.** Гуманистическая парадигма личностно ориентированного образования / Е. В. Бондаревская // Педагогика. – 1997. – № 4. – С. 11 – 17. **5. Бордовский Г. А.** Управление качеством образовательного процесса : монография / Г. А. Бордовский, А. А. Нестеров, С. Ю Трапицын. – СПб. : Изд. РГПУ им. Герцена, 2001. – 359 с. **6. Вильске Л.** Функционально-коммуникативные поля – новый тип языковых полей / Л. Вильске // Русский язык и современность. – Киев, 1989. – С. 160 – 170. **7. Дридзе Т. М.** Текстовая деятельность в структуре социальной коммуникации: проблемы семиосоциопсихологии / Т. М. Дридзе ; отв. ред. И. Т. Левыкин. – М. : Наука, 1984. – 268 с. **8. Духовно-нравственное** воспитание студентов / Л. А. Санкин, С. В. Викторенкова // Педагогика. – 2008. – № 10. – С. 108 – 111. **9. Ильин Г. Л.** От педагогической парадигмы к образовательной / Г. Л. Ильин // Высш. образование в России. – 2000. – № 1. – С. 64 – 69. **10. Леонтьев А. А.** Язык, речь, речевая деятельность / А. А. Леонтьев. – М. : Просвещение, 1969. – 214 с. **11. Настольная** книга преподавателя иностранного языка : справочное пособие / Е. А. Маслыко, П. К. Бабинская, А. Ф. Будько, С. И. Петрова. – Мн. : : Выш. шк., 2001. – 522 с. **12. Панасюк В. П.** Научные основы проектирования педагогических систем внутришкольного управления качеством образовательного процесса / В. П. Панасюк. – Санкт-Петербург, Москва : Изд-во Исслед. Центра проблем качества подготовки специалистов, 1997. – 297 с. **13. Полонский В. М.** Словарь по образованию и педагогике / В. М. Полонский. – М. : Выш. шк., 2004. – 512 с. **14. Поташник М. М.** Качество образования: проблемы и технологии управления (в вопросах и ответах) / М. М. Поташник. – М. : Пед. об-во России, 2002. – 352 с. **15. Скалкин В. Л.** Обучение диалогической речи (на материале английского языка) : пособие для учителей / В. Л. Скалкин. – Киев : Рад. шк., 1989. – 158 с. **16. Субетто А. И.** Введение в квалиметрию высшей школы / А. И. Субетто. – М. : Исслед. центр проблем качества подготовки специалистов, 1991 – Кн. 1. – 96 с. ; Кн. 2. – 122 с. ; Кн. 3. – 171 с. ; Кн. 4. – 163 с. **17. Теоретические** основы методики обучения иностранным языкам в средней школе / под ред. А. Д. Климентенко, А. А. Миролубова. – М. : Педагогика, 1981. – 456 с. **18. Толерантность** : монография / Е. И. Дворникова ; науч. ред. проф. Л. Л. Редько, – М. : Илекса, 2007. – 320 с. **19. Управление** образовательными системами : учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / Т. И. Шамова, Т. М. Давыденко, Г. Н. Шибанова ; под ред. Т. И. Шамовой. – М. : Академия, 2002. – 384 с. **20. Шишов С. Е.** Мониторинг качества образования в школе / С. Е. Шишов, В. А. Кальней. – М. : Пед. об-во России, 1999. – 320 с.

Сура Н. А. Текстова діяльність як основа професійної іншомовної підготовки майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій у технічних університетах

У статті проаналізовано зміст професійної іншомовної підготовки майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій у технічних університетах на основі текстової діяльності. Виявлено основні етапи текстової діяльності на базі мовленнєвих вправ, надано їх характеристику, зроблено опис текстової програми та її основних компонентів. Вказано, що розвиток знань, навичок і вмінь майбутніх фахівців здійснюється в тісному зв'язку й у процесі розвитку їх лінгвістичних знань, мовленнєвих навичок і вмінь.

Ключові слова: текстова діяльність, комунікативне завдання, комунікативна ситуація, комунікативний намір.

Сура Н. А. Текстовая деятельность как основа профессиональной иноязычной подготовки будущих специалистов по информационно-коммуникационным технологиям в технических университетах

В статье проанализировано содержание профессиональной иноязычной подготовки будущих специалистов по информационно-коммуникационным технологиям в технических университетах на основе текстовой деятельности. Вывявлено основные этапы текстовой деятельности на базе речевых упражнений, подана их характеристика, описана текстовая программа и ее основные компоненты. Указано, что развитие знаний, умений и навыков будущих специалистов осуществляется в тесной взаимосвязи и в процессе развития их лингвистических знаний, речевых навыков и умений.

Ключевые слова: текстовая деятельность, коммуникативная задача, коммуникативная ситуация, коммуникативное намерение.

Sura N. A. Text activities as basis of professional foreign language education of future IT-specialists at technical universities

In article the content of vocational training of future experts foreign on information and communication technologies at technical universities on the basis of text activity is analysed. It is revealed the main stages of text activity on the basis of speech exercises, their characteristic is submitted, the text program and its main components is described. It is specified that development of knowledge, skills of future experts is carried out in close interrelation and in development of their linguistic knowledge, speech skills and abilities.

Key words: text activities, communicative task, communicative situation, communicative intension.

Стаття надійшла до редакції 26.03.2012 р.

Прийнято до друку 29.06.2012 р.